

„Pühendatud Eestile!“

Lugupeetud linnakodanikud, külalised! Armas Eesti!

Sedasi on kirja pannud Ruth Kerov, kes on üks meie seast - üks eestlastest:

Eestimaa, su vaesust ja rikkust
on tuntud ja tuntakse veel.
Tunnen su laulude üle uhkust
ja armsaks saanud on kodune keel.
Eesti ja eestlased kuuluvad ühte –
kõik rõõmud ja mured ja maised tööd.
Mu kodu kuulub Eestiga ühte,
mu süda temaga ühises rütmis lööb.

Selles tillukeses, ent imearmsas riigis on igal ühel oma asju ajada, ning meil kõigil on selles oma osa – nimelt olla osa rahvast! Rahvast, mis hoiab ka kokku siis, kui mujal maailmas asjad ärevaks muutuvad. Rahvast, keda ühendab nii kultuur, päritolu kui ka keel.

Rahvas pole tekkinud iseenesest, samuti pole tekkinud ka vabadus iseenesest. Vabaduse soov oli juba meie esivanematel kauges minevikus. Soov, mis kandis ka vilja. Vabadus ei ole iseenesest mõistetav. See võib ka kaduda hetkega. Inimesed, avage oma silmad ja nähke enda ümber ka headust ja kõike, mida see riik pakub! Nagu öeldaksegi – kui tahad vikerkaart, siis esmalt pead tegelema vihmaga. Vihm on antud juhul kõik need takistused, mida oleme pidanud ületama. Ent näe, Eesti Vabariik – siin me oleme! Praegu oleme vabad, praegu on meil rahu.

Maailmas pole olemas sellist asja nagu sujuv mägi, kus sa kõnnid mitme tuhande meetri kõrgusele ilma, et sa ei peaks raskusi ületama. Nagu öeldud, siis Eesti on pidanud olema üle nende kümnete aastate jooksul süngetest aegadest ja sündmustest. Me pole kunagi alla andnud, vaid oleme tõusnud taas jalule ning õppinud oma ebatäiuslikkusest.

MINA teenin oma riiki nii, kuis oskan ja ütlen veel kord: „Oleme uhked! Uhked, et oleme sündinud maal, mis saab meid nõnda kinni hoida nagu rahulik oaas keset tormist merd.“

Pühendan oma kõne Eestile, kui ka kõigile neile, kes armastavad meie Maarjamaad ja hindavad selle väärtusi! Oleme uhked ja tänulikud kõigele, mis meil on ning kõigile, kes on sellele kaasa aidanud!

Me teame, kes me oleme, kuid ärme unusta, kes me olime!
Aitäh sulle, mu kodumaa, mu isamaa!
Elagu Eesti!

Marko Maisalu 11.H